بسم الله الرحمن الرحيم

دا شعرى ټولګه چې (وژاړم که وخاندم)ترعنون
لاندي ستاسو په لاس کې ده ما د دخپل پلار په کتابتون کې
وموندله او له ښاغلي لطيف ياد سره په مشوره مې په PDF
بڼه واړوله چې له ضايعه کيدو نه په امن کې شي.
يادونه: دکتاب ۵۲-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵ مخونه
نشته

دکتاب پيژندنه

د کتاب نوم: وژاړم که وخاندم
ليکوال: غلام حضرت سميسار
چاپکال:۱۳۶۴

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما معذرت و منئ!

ګرانو لوستونکو د ژوند په خوږو ماړه شئ ما خپلې نیم ګړتیاوې تر ټولې په مخکني کتاب هینه او مناجات کښې لیکلې وې خو پدې کتاب دومره یا دآوری کوم چې انسان ډیر ضعیف مخلوق دی حتما د سهوې او خطا سره مخ کیږي نو که چیرې ز ما په ژبه، الفاظو یا د شعر په سیلابونو کښې او یا د شعر په قافیه کې او یا ردیف کې او یا د شعرونو په میزان کښې کوم کمی تاسو ګران لوستونکي ګورئ نو ماته په ګوته کړئ ځکه زه دومره شاعر یا عالم نه یم چې الفاظ مې د صرف او د نحوی او یا د پښتو ادب په ټولو اصولو برابر وي. دا هم نشی کېدی ولی د دری ژبی یو متل دی چې وائي: "از ریزه چه میخیزه" نو زه به څه یم او زما شعر به څه وي؟ خو مطلب دا چې زما معذرت و منئ په درناوی

غلام حضرت سمیسار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر، شاعر
او
شعري رسالت

د شعر په هکله تر او سه پورې ډېر زيات تعريفونه شوي دي چې يو زوړ يونانى او عنصري تعريف يې دا سې دی: « شعر هغه وينا يا کلام دی چې وزن او قافيه لري» په پورتني تعريف کې وينو چې « وزن، او قافيه» د شعر اصلي او اساسي توکي بلل شوي دي، خو اوس د ازاد او بې قافيو شعرونو په را منځ ته کېدو سره دا ثابته شوې ده چې قافيه د شعر اصلي او اساسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکی نه دی. یو بل چا بیا د یو شمېر ځانګړنو (خصوصیاتو) په پام کې نیولو سره، داسې تعریف کړی دی:
«شعر په موزونو الفاظو د ټولنیز (اجتماعي) ژوند رښتینی انځور دی» یا: «شعر په موزونو الفاظو د ټولنیزو پېښو بیا ځلي (دویم ځلي) ژور انعکاس دی.»

په دغه تعریف کې ورته ځکه د پېښو دویم ځلي انعکاس ویل شوی دی چې شاعر لومړی له یوې ټولنیزې پېښې او واقعیت څخه متاثر شوی او بیایې د خپل احساس او تخیل د قوت په ملتیا نورو ته وړاندې کړی دی، چې په دې بیا ځلي انعکاس کې د شاعر مفکوره، احساس او ادراک غوڅ (قاطع) رول لري.

همدارنګه یو شمېر نور تعریفونه هم شته چې دلته د ټولو یادونه زموږ اصلي موضوع اوږدوي په لنډه توګه ویلای شو چې د شعر له پاره دا لاندې څو توکي ډېر ضروري دي:
۱: وزن او آهنګ، ۲: احساس او ادراک، ۳: تخیل (شعریت)، ۴: ژورتاش.
دلته د شعر له پورتنیو یادو شویو توکو سره له څېړلو او تفصیل څخه تېرېږو او داسې یوبېتنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځي ته کــو و چې «سبه شعر» او «سبکلی شعر» کوم دی ؟

بنایي ځيني خلک هغه شعر سبه او سبکلی وبولي چې هغه دا دبې فنونو له مخې په وزن او قافیه برابر وي او ټول شعري تلازمات، بدیعي صنایع او د شعر فني مهارتونه پکې کار ول شوي وي. دا هریو په خپل وخت او خپل ځای درست او دي، خو دا او سني عصر ته پوره، صحیح او بسم ځواب نشي ورکولای.

نن مونږ هغه شعرته سبه، او «سبکلی» وایو چې خلکو ته سبه او سبکلی پیغام ولري، او کوم شعرچې نورو ته دا ډول پیغام ونه لري دیو چا په عقیده: «یوازې دا نه چې د بې پیغامه شعر شاعر پر هغې بې ځایه خپل وخت تېر کړی دی، بلکې زمونږ وخت یې هم د هغې په لوستلو او اورېدلو بې ځایه مصرف کړ.»

دا خبره سمه او ښه ښتېنې ده، دا سې شاعران هم وي چې د هغوی دبې پیغامه شعر و ښو. جنازې د هغوی ترمړینې پخوا پوره ته شوې وي.

لنډه خبره دا ده چې په شعر کې له شعریت او وزن سره جوخت د پیغام مسئله ډېره مهمه ده، ځکه چې یو لیکوال ویلي دي: «شاعر د ټولني له عادي انسانانو څخه مه ګڼئ! د ده مقام د ټولنې له نورو او سپېدو ټکو څخه ډېر لوړ دی.»

هو کې! شاعر په ټولنه کې له خلکو سره یو ځای اوسي خو د هغه احساس او ادراک له نورو سره توپير لري، ځکه چې دی په ټولنه کې هغه څه وینې چې نور یې نشي لیدلای. هغه څه چې ټولنه او خلک ورسره لاس په ګرېوان وي د شاعر پر احساس ژور اغېز (اثر) ښندي او بایې د تخیل په ملتیا د شعر په ژبه نورو ته بیانوي.

معلومه ده کومې خبرې چې د نړۍ له تل څخه راپورته شوې وي، په غوږو نو ښې لګېږي او په لوستونکي او اورېدونکي هم هغسې اغېز کوي کوم چې شاعر د مغې د ژور تاثر له مخې دې ته ولو وینا ته اړ وتې (مجبور شوی) دی.

کله کله شعر او ادب ته د ټولنیز (اجتماعي) ژوند هینداره هم ویل شوې ده او

(c) ketabton.com: The Digital Library

داځکه هغه سې چې هینداره عموماً ښکلې او بدرنګ هرڅه په خپله ښه ځرګندوي، د غه رنګه په شعر او ادب کې هم د ټولنې ښه او بد، لوړې اوژورې په ښه توګه انځور شوې وي. خو لکه څنګه چې د عادي هیندارې د نده یوازې او یوازې د شیانو په خپله ښه ښودنه ده، خو د شعر او ادب هینداره د ټولنې د ښو او بدو د ځرګندولو په څنګ کې د خلکو په وړاندې یو بل مهم رسالت هم لري او هغه دا دی چې خلکو ته د خپلو بدمرغیو عامل او له هغې څخه د ژغورنې لار هم ور په ګوته کوي، او هغوی په ژوندکې پر مختګ، بدلون سمښت او سازښت ته هڅوي.

د شعر، شاعر او شعري رسالت په ارتباط دخپلو خبرو لړۍ په همدې ځای ختموم او په پای کې ددې شعري مجموعې په هکله وایم چې:

د ښاغلي سیمسار صاحب د ملي او اجتماعي شعرونو دا دویمه مجموعه «وژاړم که وخاندم؟» چې ستاسې مخې ته پرته ده. په دې مجموعه کې زموږ د ټولنې او خلکو اوسنی حالت په عیني او واقعي ښه انځور شوی او دیوه ملي او اولسي شاعر په توګه یې د قلمي جهاد په ډګر کې خپل شعري رسالت ډېر ښه سرته رسولی دی.

په درناوی
م.ش. رنځور
پېښور - صدر - ۱۳۶٤ د لیندۍ ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد

هم واحد او بې شریکه لوی دی شان دی
چې یو نوم دې په نومونو کې سبحان[2] دی

لمر سپوږمۍ دې نوښې د قدرتونو
بې د ستنو ودرولی دې اسمان[4] دی

حقیقت کې ته مالک د دواړو کونو
که په ځمکو اسمانونو[3] کې عیان[7] دی

د مخلوق په سینه روح کړی ورد ننه
هر مخلوق دی په جدا لسان[3] گویان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیدا او د فنا اختیار دې خپل د ې
ته خالق یې د مخلوق د اسې بیان د ې

چې په ورځ کې د محشر حساب کتاب شته
هغه وخت مې په وجود باندې لرزان د ې

ستا په لطف او کرم به ا ســـا نیږ ي
هغه کار چې لویه خدایه خومره گران دی

زه ستمگار د گنا هـو نو په دریاب کې
واسطه مې ستا په در اخر زمان د ې

ن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

چې دچا صفت خدای کړې په قران دې
چې سنکاره لکه دلمر په ټول جهان دې

مایې نوم نه صدقه سپند سپلنۍ کړې
چې نوم دمحمّد آخر زمان دې

هسې جګ مقام ورکړې خپل خالق دې
چې په واړو انبیأوو کې سلطان دې

که موسیٰ په کوهِ طور کې کړې راز دې
اقا کړې ملاقات په لامکان دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ورځ کې د محشر به شفاعت کړي
هغه دوست، هغه محبوب د پاک سبحان دی

خوږه ګران، خوږه نازبین په پاک الله دی
په خاطر سره چاپید اچې دا جهان دی

که تورات، انجیل، زبور دی نازل شوي
نازل کړی خدای په ده باندې قرآن دی

که سیمګار کامه وال کېږد غم ګرداب کېږي
پېښ امام د مرسلانو چې جانان دی

○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور زلفان کږ

په سپین مخ دې خومره زیب کا تور زلفان کږ
په نظر د عاشقانو دې ماران کږ

خپله ګل یې ګلدستان ته څه حاجت دی
ستا رخسار ته په تعظیم دي ټول ګلان کږ

کږ رقیب او کږ غماز شته په جهان کښې
خدایه مه کړې عاشقانو ته یاران کږ

کږې وریځې کږې توري د ایران دي
ګڼه اوبنکي مې زا دروي په ګریوان کږ

یو راتګ د عزرائیل زما په ځان شي
چې راپورته کړي یو ځلې د وه چشمان کږ

په صورت مې زلزله تبه پیدا شي
ګرفتار مې شي زړګې په یو لړزان کږ

ډېره هسې مې په تن باندې پیدا شي
لکه وي ځوک لاهو شوی په طوفان کږ

په دقیق صورت اشعار لیکه "سمسار" ،
شته جهان کښې موی شګافه شاعران کږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

١

په دُنیا کې جنت

په دنیا کې که جنت دی خو وطن دی
پس د ډېرو معلوماتو راسُخن دی

که د ځمکې په مخ چاپ واړه جهان ګرځه
معزز او محترم بې خپل مسکن دی

که دنیا کې بحر و بر باغ و چمن شي
زما زړه کې د وطن باغ و چمن دی

که ځوك باعث د ګل ګُلشن کوي خبرې
زما ذهن کې فقط هغه ګُلشن دی

خُتَن
که بل ملک ته والي سهوه کړي دي
هغه ملک د افغانانو جوړ خُتَن دی

که زاغان د بلبلانو په جوګړه
مخ یې تور شه نن سبا یې ترې رفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته پاتې نه انګرېز او سکندر شو
هر اغیار لره اغوستې دې کفن دی

دا متل دی د نورو کلي کله کېږي
ورته ګوره د زاغانو ځنګدن دی

هره تیکه یې موږه ده هر دښمن ته
هرې ستمې تښتولی هر دښمن دی

پاکه خاوره پاک وطن افغانستان وه
نن قبضه پرې روسان قوم ځپن دی

دا زموږ د عملونو نتیجه وه
چې خفه رانه خالق غني څښتن دی

که نفاق وکړو دې زموږ کاروه
نن جبران یې دی راغلی تن په تن دی

بسم الله په اتفاق ساندې راټول شئ
داسې سوال، داسې زارۍ، داسې ګفتن دی

تور زاغان د وطن وباسئ په نعره
دا فغان خوازادی او بیا ګلشن دی

که شئ پاتې اسارت مهاجرت کې
بیا لایق دا ستا په سرخاورې لوستن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یکمړی د شملې به پرېږدو جینکو ته
سور سالو مې له ناکامه اغوستی دی

نوم به ورک د افغانانو په جهان شي
بیا به څه کړم که وجود مې څو مړ پلن دی

دا مصرې په وینو سرې لیکي ستېمګر دی
سپینه ورځ یې په چشمانو کښې خفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنګه غاړه

ستا د مخ په رڼا زیبست روڼکار زما دی
ستا د حسن په الفت سرشار زما دی

نه چې هسې تازه دم لکه ګلاب یم
ستا د مینې په وفا اتبار زما دی

هره ورځ مې د اختر شپه مې برات دی
خوشحالی ده که خندار روڼکار زما دی

چې مې ګوتو ستا د زلفو مسه وکړه
د دنیا د هر ماتم انکار زما دی

خانله نه یم چې په ګوته شم جهان کې
چې عالم کړی صفت نګار زما دی

هر شاعر یې په صفت دی ستړی شوی
سروی قد، ګل اندام دلدار زما دی

چي سيل بين ئې د سيني ربا غيچې شوم
هغه سُنبلی د نکه غاړه يار زما دی

که سیمتګار مي تخلص دی عربي کي
منځه کړی په پښتو شعار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه وطن خوموریمه

زه وطن خوموریمه دستاسوقدردان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زه په درد وغم کې د ظالم په ظلم گیره یم
ماځني ځانونه کړئ په هسې رنگ قربان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زما په ازادی کښې دېر خوند ونه اومزې شته دي
توره ټوپک واخلئ د ښمنان کړئ گرېزان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه چغه په یو اواز ازاده مې له بنده کړئ
پرېدئ نور کارونه په ما ګران بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

سترګی خلکه پورته کړم دنیا او دنیا والو ته
لوېږي د حیا نه مې په ځمکه دا چشمان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

نه ستاسې وطن یم حیثیت هم د یو مورلرم
ما کړئ ستمارته هسې رنګه دا بیان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کچکول

چې کچکول مې شو پېغاره گدائي کړم
دخوبانو څو زړه سترگو سودائي کړم

چې ملالت ته داشنا په کوم هنر ځم
هغه شپې په اِستغنا رکې سبائي کړم

که زه و سبئيم ځپل يار ته چې پرهر دی
دغه کار به زه په ژوندکې تنهائي کړم

څوک يې زلفې کړې ږ ندی څوک يې ماران کړه
زه يې ځپل قاتل په ژوندکې مدائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه نه مرم ستاله غمه به هلاک شم
توکل په پاک الله چې اکاڼې کړم

دا قانون دی چې غوټی داومید په سترګو کوری
ستا د مخ شعلو ته څنګه بیناڼې کړم

انتظار زما د سترګو نظر کم کړو
یو دیدن به دې د سترګو سلاڼې کړم

که پتنګ په شمع ځان سوځول غواړی
زه سیمستار هم په دې شغل آشناڼې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

څنګه ښایسته ښکلې ښکارېږي د ګلونو سره
زلفان یې زېب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

بانړې غاړه په قدرت د هغه څنګه جوړه ده
خپله قادر دی په قدرت د قدرتونو سره
زلفان یې زېب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

زه دې حفت د تورو سترګو جادوګرو وګړم
یا دې لبان په قلم ښکل کړم د شچړونو سره
زلفان دې زېب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار کې یاره ستا لکه د بنګو پړکې
شومه بزباد په حال خراب د شوګیرونو
زلفان بې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو

ستا په دیدن به شم تازه د ګل وهلو په شان
زړه تازه کېږی په دیدن د دیدنونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مَخ د شنوخالونو

د کامه وال شیمار سلام ته یو ځل لاس پورته کړه
سودا مې نشته د جنت او د ورخونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

چې قلم په لاس کې واخلمه حيران شم
چې څه و ليکم په کومه لار روان شم

ليونی شوم د خپل ځان سره کړم پښتنې
د وطن د غمه دم په دم ژړېږم

شپه او ورځ مې سر و کار وهم چې ترنه بيه
راغلۀ خدايه په مونږ څرنګه وختونه

مونږ ته پاتې لکه ګل غوندې وطن دی
چې د ټولو افغانانو يو مسکن دی

راهلو کې مې د پلار او د نيکه دي
پاتې شوي چې زما هلته پرانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې ماته شه په دې خوله چې خندېږم
که مړ نه یمه په مړو کې حسابېږم

حقیقت کې موښږه وروڼه افغانان یو
ځکه دا چې موږ سوچه مسلمانان یو

یو مو دین یو مو مذهب یو مو اسلام دی
موجوده په دې حالاتو ستاسو پیغام دی

یو وطن دی یکې سبل دی حکومتونه
لوی گرداب کې د نفاق وهو موجونه

دا سې وشي دښمن پاتې سلامت شي
زموږ منځ کې یو دبله عداوت شي

غوا ولاړه چې خانک ورته تیار شي
چې خوشحاله په دې کار باندې اغیار شي

په مرګ خوښ شم چې له دې حاله خبر شم
لکه شمع ویلې کېږمه ابتر شم

موږه وایو چې کامیابه دې جهاد شي
دا وطن دا فغانانو دې ازاد شي

چې یو موټی مستحکم یو اتفاق شي
کږه بیا زموږ د منځه د نفاق شي

هر یو کار په اتفاق او په جرګه شي
چې نفاق نو موږ له منځه اواره شي

پاک قانون زموږ په کښه یو قرآن دی
انتخاب په اتفاق کار د افغان دی

مرګ خو حق دی په هجرت کې مې مړ نه کړي
بدخواهانو ته مې خدایه چې پړ نه کړي

زه ستمګار یم آزادي زما ارمان دی
دا ارمان د هر افغان زړه کې ارمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلنی

په فکر و نو په سوچونو لېونی شوم
لیونتوب خوځه یې عار ندی خندنی شوم

که مې عمر د څلوېښت. پنځوس ترمنځه
په محفل کې د رندانو سبانی شوم

عمر نه دی لکه باد هسې تیرېږي
زما خیال لکه چې اوس لس کلنی شوم

نه په مال او نه په عمر مې بدل شته
یو چکر لکه د فلم ستیلانی شوم

تنګ را تنګ په ستر ګو ګورم په جهان کې
مرګ ته غاره ایښودو کې تمکنی شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش به نوم ساری وهم چې حق شناس یم
حقیقت کې د دې نوم نه سپلنی شوم

مدحه خان د زمانې په رو رویش کې
نه لقمان او پخمان چې بولان شوم

ز ستمګار منکر کیدی د ګناه نه شم
مبتوعث نه ګنار ګار نه سېزن شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفانې

ستا تورې زلفانې په ما ګرانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

تار دې د زلفانو جوړ اجل ښکاري
ما ته بې اندازه قدردانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

سر به ورته ښکته کړي سنبل د ګل
لاس ته را ستل کله اسانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

زیب کړي دا زلفې اشنا ستا په مخ
او ښکې مې د سترګو نه روانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستمګار ته چې تمه لي دي نه لفانو دي
دا غزل دي مینې کسه د مینې اداګانې دي
ګرانې دي محبوبې بې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

زموږ قبلي زموږ مکې زموږ ایمان وطنه!
زموږ ننګ زموږ غیرت زموږ ځان وطنه!

ته یې حیا ته یې ناموس ته یې جنت د افغان
ته یې شرف ته یې شمله ته یې عزت د افغان
ای د خوشال او احمد شاه او میرویس خان وطنه!
زموږ ننګ زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اولسونه پوره شوي ازادۍ د پاره
سر و نه ټول نذر کړي د خوښۍ د پاره
ستا ازادي زموږ ارزو د پاک سبحان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

ستا په اغیار و ملحدانو سر و روسانو باندې
حلقه په غوږ وکمونستو غلامانو باندې
هره حمله د مرګ استاځی دی جانان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

نه یو د شرق او نه د غرب وطن ازاد غواړو
موږ په توره په قلم هسې جهاد غواړو
ټول افغانان به مال و سر کړي در قربان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د اغیا رو اول وار، دویم وار، دریم وار نه دی
دلته، چنګېز، او نه انګریزان او بل ایستار دی
وخت خوبه، واخلي خوده، فتحه دا افغانان وطنه!
زمونږ، ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

دا دی کید وکی ازادی او استقلال دی زمونږ
په جهاني سیستم کتلی دا اقبال دی زمونږ
شي به څ ستوري امریکا او هم روستان وطنه!
زمونږ، ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

والي ستمګار چې شوی آزاد بیا به قدم کېدم
په زخمي زړه به ستا د وصل جوړ ملهم کېدم
ای دا دي او د بابا افغانستانه وطنه!
زمونږ، ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

چې دې راکړلو يوځو ورځې ژوندون
هغه هم شولو هوسۍ په ننداره تون

که درد او که غم او که رنځ وي
دا ژوندون دی که مرض دی دتاعون

يو بې غم به په انسان کې پيدا نه کړې
که جهان ورپسې چاڼ کړې يون په يون

که ثابت دې څوک بې غم کړ واشطان نه دی
هسې وايه چې حيوان دی په مضمون

څه کړ مې او څه يخنۍ او څه نيستي شوه
عمرواره شو لو تېر په يو جنون

که جوړ که ناجوړ لې هسې بويه
چې ژوندون ورځني جوړ شي دمجنون

ای ستمګاره توري خاورې په سرتو له
پسانې د ربا سندې وکړلې ملحون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحم!

د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم
که په پښو مې څوک وهي زه به په سر د رحم

ګلي کور رڼا ته داوړ غوندې شو
ګلابي رنګ مې تک تور غوندې شو

توکل زما په خدای چې یو چکر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

رنګ مې ژېړ لکه زعفران شو مه زه
بې لتانه په جهان کې سرګردان شوم زه

سوځېدلی یم په اور سوی ځیګر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زخمي زړه مې پټ د خپل وصال کېده
يوه نښه مې په زړه د خپل جمال کېده
لاس وښه مې دي ښکلې په بڼه د رحم
د زړګي صبر مي نشي برابر د رحم

کامه وال شيمېنګار به کله ستا رفيق شي اشنا
چي شعر و شاعري کي سنه د قيق شي اشنا
دم په دم به دي سلام ته هر سحر د رحم
د زړګي صبر مي نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزو

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په ما ګرانو

اجازت د څو خبرو را کړئ ما ته
چې په نظم ئې تحریر کړم وایم تاته

پاتې شوی د کاروانه چې پښتون دی
ځکه حال ئې په نړۍ کې نن زبون دی

څوک رضا د اتفاق نه په نفاق دي
بعضې یو د بل لید لوته مشتاق دي

څوک د چرسو په نېشو کې شو غرقاب
زړه مې ځکه د دې غمه شو کباب

څه مو شو په پو پړ و کې مصروف
خرڅوی د کور کالي وي که ظروف

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک د ننګونه چار تخم کړي تیار
چې روغ ځان کړي لیوني وایم په جار

بعضې شولو په اپین باندې عادت
خدایه ته وکړې پښتون سره مدت

څوک په شرابو نیشه هسې پراته دي
چې یو شئ وربته سنطر کښې لس اته دي

دچا لاس کښې سګرټان چې ګل وبل شي
وي بې فکره که لاسونه یې جل بل شي

بعضې شولو نصوار یان کوي نصواره
څوک قوتورکې لګوي غمي په شمار

څه حصه د تماکو شول چلمیان
بې چلمه اشنا نه کوي ګذران

پاتې شوی جوارګر وایمه حال
صرفه نه کوي زما او ستا په مال

دچا پښنوکې وي زنګونه کوي شور
صدافسوس دي په هسې پلار رمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سود خور نشته په نړۍ کښې په بل قام
که نظر وکړو لښ موږ په خاص وعام

څوک ملنګ شي د فلانکي بابا ملنګ یم
روغ او جوړ یم خو پیسو پسې پښنګ یم

په آخره کې چې دوی شي لیونیان
ز یار تونو کښې پراته وي موظران

خدای د یاره لښ په فکر کې عرقاب شئ
دې کارونو د فساد نه اِجتناب شئ

خپل اولاد په سمه لاره ستر بیه کړئ
ور په لاس د خپل اُصولو سپیهمه کړئ

د نفاق په اور به سو څو چې یو نه شو
د دنیا په هیڅ خوږ و به ماڼه نه شو

لښ سر و نه خپل کړیوان کې ورد ننکړئ
تورې شپې نه څه علاج د نسباوون کړئ

نفساني خواهشات پړ بدئ وطن یاد کړئ
دایمان په جذبو باندې جهاد کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي او استقلال نوموني حق دی
دغه نوم د هر انځان څخه کې سبق دی

نه سیمیشټان کام وال وايم لاس څت کړی
سبه دوا دان ادی دلوی نښت کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

د زړه په سر مې دي ليکلي د اشنا خبرې
ماته مجرا دې په وفا کې د جفا خبرې

زهر و قاتل راته د يار د لورې شهد و شکر
کله لوېږي زمانه باندې د چا خبرې

د يار ګنځل ماته ملهم لکه د زړه د زخم
زما مرض ته صرف يوازې د ليلا خبرې

مينه خواوړ دی په دې اورکې سوځېدلی خوشحال
زما په ژوندکې دې د رمان دلربا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې د زړې خوږې زړه زما خبرې غواړي
هغه خوږې - خوږې خبرې يار ستا خبرې

خبرې نه دي زما رنځ ته يو دوا جوړ شي
ما ته پکار دي خپله يار د دوا خبرې

خبرې اورم رنګ په رنګ په خپل غوږونو باندې
خبرې ستا شوې زما يار د غنچا خبرې

د کامه وال ستمګار زړونو څه بدلېدلی نشي
که په جهان کې شي په شمار لس او اتيا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رېډګ

ستا په سینه کې سوزېږم بد مې حال دی
چې په مخ دې نن د تورو زلفو جال دی

نرګس سترګې کتې نشه په سترګو
مخامخ ورته لیدل د چا محال دی

نرۍ پوزه د الو انګی سیب دی
ببر سر خیرې کړیوان دغه مې حال دی

که دې نوم د یاقوتي لبانو واخلم
خال د زنې مشترې دی او که خال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتانه دې هسې ذبحه زما زړه کړو
چې د يواو د وه وېلو څه محال دی

نه پوهېږم چې د د واړو به د احال وي
که زما غريب په برخه د غه حال دی

خلک عشق کې خوشحالي خندا هوس که
مګر ما ته خدای پېښ کړې د اجنجال دی

زه شېبه ګار به د رته فرش ستر ګې به لاړ کړم
که راشي دې يو د يدن زما په خيال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه پېغله

زه پښتنه پېغله نيت مې کړى خو ګيلو ته دى
سوز سالو په سرو لاسو ښولى مې زلو ته دى

يا خو ورور تو يا خو چې غزا ته ځو
هغه دوطن ښکلى هوا ته ځو
سره لاسونه، لتور پېکى مې سوال دې پرګنو ته دی

پېغلى جمعه شوې دجهاد په نوم
خپلو ځلمو ورور دا مدا د په نوم
لوى لښکر جوړ شو ى سر درو ته دى

• • •

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به د اغیار و اوان غلی کړم
یا به ستورا وبل دخاوره وخلی کړم
بله خو څوک نه یم شان شوکت مي ملالو ته ندی

ستوري سترګی سره لبان به څمه دخوښی سره
ښه ټوپک مي خوښ دی چلولو کي جلتي سره
څه چي څو ستمګار غوږ مي ستا دغه مصرو ته دی
سور سالو په سرولاسو نیولی مي زلمو ته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان نښته

نوم دیار او د رفیق دی جانان نښته
خاص د ښایسته یاران دی یاران نښته

دوست هغه دی چې د دوست د سر نه زار شي
که جهان ور پسې چاڼ کړم دوستان نښته

یو د بله په رندی او حیا لاړې کې
خاص د خدای د پاره هیڅ محبان نښته

د مطلب د پاره تیټ او کله جګ شي
دغه کار دی د تا هلو سیالان نښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی دهر د یاران نو که خیر غواړی
موجوده په دې بازار دا دُوکان نشته

وفادار به یې کله چې بې وفا شي
هسې علم کې وارد خو انسان نِشته

که دوستي که یارانه خو چل او ول دی
دا نُقصان زما او ستا د زمان نِشته

د سیمګار اشعار که داوری پند به واخلی
په لوستو د دې کِتاب کې تاوان نِشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا ته!

اولو ورځوکې خود ومره زیات بیارنه وې
ز یبو زینت ، په لباس هسې سینګارنه وې

داکومه وجه ده چا غیرې ولې ؟
دا د ومره زیات وانیه پرسیږې ولې ؟
داشوه معلومه چې حرامونه اښکارنه وې
زیبو زینت ، په لباس هسې سینګار نه وې

خپله خوشحاله شوې دېل غم نلرې
په زړه څنو رحم په قسم نلرې
ماخو پخوا کتلې وې چې اختیار نه وې
زیبو زینت په لباس هسې سینګار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختونه تېر دي که یاد
پکې تېر نه دی محیاد

یو په زړه مه برخه دومره کلا نګارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګارنه وي

ویل لیکل دي زمونږ
څه پوهول دي زمونږ

مخکې د نګر وې هسې سور لکه انارنه وي
ږېبو زینت په لباس، هسې سینګار نه وي

که وار دي تېر شي اشنا
خیانت دې ګېر شي اشنا

خوښه دې خپله په ګفتار چې د شیمګارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګار نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینه ده !

سپینه لکه ګل ده هسې سپینه ده
څنګه سبه سنګار بڼ ي چې حسینه ده

ویې ګټل ماته په خوږ وسترګو
مینه مې په زړه کې مینه - مینه ده

هر قدم رفتار يې جوړه زړګوړی
روح - قلب و وجدان ته مې شرینه ده
څنګه سبه سنګار بڼ ي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپه ناز و ادا کړي کرشمو سره
زان د محبت کښې سپه ګل چینه ده
څنګه سپه ښکار بڼي چې حسینه ده

لاړو د کوګل نه د ستمګاره کې
وړی هغه چاچې ناز نینه ده
څنګه سپه ښکار بڼي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه برسونګې

ټيټ شه پسنبو ته ولو بره که ځان اوچتول غواړې
دوه برسونه جېب ته کړه که ځان نوکر ول غواړې

وابه خلق ماشوم په لاس دوه ورته بسکېټ واخله
بنې مېنګلې جامې ورله، يو ورته واسکټ واخله
زه خوښنه پوهېږم م* د جناب خوشحالول غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

نه کوم لياقت پکار، نه سند تحصيل کړي
ښه په غوړ مالو عادت هسې رنګ اصيل کړي
دم په دم پالش کوه که يار د ځان کول غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه څه مېرزائي شته دی ، نشته دی بل کار په تا
څه چې دا جناب و اېې دا به وي روزګار په تا
هر قدر رېبي که په خپل نوم تنخوا کول غواړي
دوه برسونه جيب ته کړه ، که ځان نوکر ول غواړي

دلته دا قانون دی اوس دې خوښه پکې خپله ده
ولې څه سکوت کوې ، دې کې ګيله څـلـه ده
ور به شم شمېګار ته چې ته ځان رسوا کول غواړي
دوه برسونه جيب ته کـړه ، که ځان نوکر ول غواړي

.   .   .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملهم

خدای د یاره د زخمي زړه مي ملهم شه
خپله یاره لـږ زمـا ســره همـدم شه

جُدائي دې جور ستمګر دی په ژوندون کې
څه پو ښتنه مي د حال وکـړه صنم شه

که نظر مي د چشمانو پـه رفتار دی
حرکت مي ستا په لوري هر قدم شه

چي ستا سترګـو ته په بد نظر کا ته که
تف لعنت په هسي رنګ هغـه ادم شه

که غموله مي پسرا وری باران دی
خوشحالي ستا پـه ژوندون کي هر ماتم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې حُسن نه په بدو سترګو ګوري
هغه سر هغه چشمان دواړه په غم شه

هره شپه دې شه د قدر خپله سیاره
په اختر بدل دې ست هر صبح دم شه

که یو دم دا ستا دیاره شم بې فکره
د سیمګار زړګی ټوټه - ټوټه قلم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا سترګي

څه کړم خدایه څه کړم د اشنا سترګي
نشتم پرې لیدلی د اشنا سترګي

دې سترګو نه بې سترګو خوشاله یم
زه په هسې ژوند خدایږو ملاله یم
سترګو ته مې مخ کړه ښې حفا سترګې
نشتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

کله زه خوشاله بې د یاره یم
غم سره اشنا یم نا قراره یم
زړه کې مې ایمان د دلربا سترګې
نشتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې خو په سترګو کې د سترګو شي
یو چغه اوچته د دې عنبرګو شي
د و سترګې د دوه سترګو د وا سترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

برخه د سیمسګار ده کامه وال چې دې
ژوندي په آخر دی پر زوال چې دی
وخت د ځنکدن کې راښکاره کړه سیحال سترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال و ځواب

وا وره جلې وا وره زه دې حُسن د بوانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

ج : ځه هلکه لاړ شه ته زما د مینې سیال نه یې
زه چې تا ته ګورم ته لایق مې دجنال نه یې
بې موجبُ دې زه هسې په لاره کې ستانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

س : زه خو یو زلمی یم ولې ما ځنې نفرت کوې
خو مره دې توهین کړمه ولې عداوت کوې
ستا نبګلی ژوندون به د سرو زرو خزانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خ : نه پښتنه پېغله تور اوربل او سره لبان لرم
مینه د وطن دا نا دی زړه کې ارمان لرم
پټه پټه ژاړم دژړا سره کړمه
سوزې مې په اورکې هسې رنګ دې پروانه کړمه

س : ای زما محبوبې زه قسم په کردګار کوم
ښمدستي روان یمه جهاد ته دا اقرار کوم
ازاد به خپل وطن کړم یا به سر دا نه وانه کړمه
سوزې مې او رکې جلی زه دې پروانه کړمه

خ : ته چې ځې جهاد ته زه د ستا هغه لیلا یمه
ته چې کوې دا مینه زه په تا شیدا یمه
وطن که دې ازاد کړو زه بیا زلفې شانه کړمه
سوزی مې په اورکې هسې رنګ دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ت: لا رمه محبوبې ستا دعاته انتظار کوم
ستا مینه په زړه کښې په د ښمن به گوزار کوم
هیره به حیات کې کله ستا هغه تانه کړمه
سوزمه په اور کې جلی زه دې پروانه کړمه

خ: که رادې وژه گلان دا نادی زما د یاره
بیابه دې مېلمه کړمه زما د مینې یاره
در به د سور گو ښو ټلو و سرو نه شکرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلی زه دې پروانه کړمه

س: بیاکه دې را یاد شي کا مه وا ل ستمگار
هغه یو غریب سنگر ستا وای والی ستمگار
ټوله شاعري قلم کا غذ به نذرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلی زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُلبُل

په نارو چې د بلبل نشي بېدار ته
خه بې لاس به شي پخپل عهد اقرار ته

د بې پېچومي دې په محلي کوزاو پاس شته
د شيطان د وسوسو نه شوی بېزار ته

چې جواب د ديو کوهوال کولی نه شې
بيا به څه کړې په حضور د پاک غفار ته

دلته تا لره اختيار دی که ښه بد کړې
هلته هيڅ نه شې کولی خپل اختيار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته بنده شي په دروغو باندې ژبه
حقیقت خپله سنکاره به کړي په جارته

یو نږه کښې وي دلمر وړانګې رانښکته
دکوم بد و به خټرنګ وکړي انکارته

د عمل پرچه په لاس کې درله را شي
که ولي وي که بد اوکه فن کارته

زه شیشتګار څوګناګاریم لوړیه خدایه
عفوه وکړي په خاطرد پاک رویدارته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ

نوم مې په تاریخ کې د افغان او مسلمان دی
لا اله الا الله د ټولو مومنو ایمان دی

شپږ زره کاله تاریخ مې په نړۍ کې لوی مقام لري
خلور کنجه دنیا ورته په مینه احترام لري
هسې ځلیږي لکه لمر چې په اسمان دی
لا اله الا الله د ټولو مومنو ایمان دی

زه تربیه شوی په زانګو کې د غیرت یمه
زه خو افغان یم چې لایق د هر صفت یمه
میدان د سربازۍ کې مونږ ورکړی امتحان دی
لا اله الا الله دا زمونږ ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مور رقیبې د «پانی پت» او دغز اکبري
د اللو- للو په ځای بې ماته سپني صفا کړي
توره که بتو پکې دی ننګ ناموس د مسلمانی
لا اِلٰهَ الا الله دا زموږ ایمــان دی

پاکه عقیده ده ښکار او کامه وال سره
داخو به ار زو ده د غریب سنګر سرا وال سره
شپه او ورځ مې سوال دا زا دی له پاک سبحان دی
لا اِلٰهَ الا الله دا زموږ ایمــان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِنتظار

ستړی انتظار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

راغله بیر ته لاړه په دی لاره کې
ګل وه ما ته خار شوه په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

مسته وه دلداره دلبر با زما
ورک د زړه قرار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې مې په زړه کې ارمانونه دی
ارمان خال و رخسار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

وار به دې خدای تېر که د حسین او رابعه
کم نظر ستمګار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن وطن به وایم

وطن وطن به وایم

زه چې پیدا شوی یم په کوم ګلوګلشن کې
وطن ـ وطن به وایم سلګو د څنګدن کې

وطن خو زما کور دی هم مې کور هم یې ایمان ګڼم
ځان د خپل وطن بولم وطن هم د خپل ځان ګڼم
خاپوړې مې دي کړې د خپل نیکه مسکن کې
وطن ـ وطن به وایم سلګو د څنګدن کې

وطن ازاد ومه شکر زه هسې ځوانان لرم
عزم چې فولاد د لرې هغه آهنګ انسګان لرم
راولی سپرلی ربه زمونږه په چمن کې
وطن وطن به وایم سلګو د څنګدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل کاله ژوندون نه ثانیه دا نا دی ښه ده
سل ځله بهتره ده ځنکدن ګنی تری سلګی ښه ده
وګوره شاعره کم وزیات می په سخن کی
وطن وطن به وایم سلګی د ځنکدن کی

خدا یه ملګری مسلمانو مجاهد وشی
سری یه تلی کی ته شاهد د شوا هد وشی
وګوری ستمګار د انا دی هغه اتت کی
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

زړه مې سينه کې په لړزان سبکاري
گلشن د گلو کې زاغان سبکاري

بلبلان زيب کا په گلشن د گلو
بې د بلبلو گلشن وران سبکاري
گلشن د گلو کې زاغان سبکاري

چې عاشقان شي معشوقو نه جدا
ژوندون د دواړو په خفگان سبکاري
گلشن د گلو کې زاغان سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال ارزانه دی د سرپه بدل
دغه د ستور را ته ارزان سنکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سنکاري

که مري خو مړشه انا دی په نامه
مرګ د جهاد ډیر قدر دان سنکاري
ګلشت د ګلو کې زاغان سنکاري

مرګ څو بهتر د غلامی ځنی دی
شمیتاره سپک پکی انسان سنکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهیده!

وینه دې زیب کا لکه لعل د بدخشان شهیده!
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهیده

ستا شهادت د خپل هیوا د د ازادۍ په خاطر
د کونډو رنډو یتیمانو خپلواکۍ په خاطر
شه په نصیب دې سبه جنت حورې غلمان شهیده!
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ظاهره شوی شهید نوم ژوندی پاتې شو
مخ دې تاریخ ته لکه ګل یو سبانی پاتې شو
د هرچا سرکې لکه تاج یې دافغان شهید!
د خپل وطن دازادی افغانستان شهید!

بدل به وا خلي یو په لښ مجاهدان داسلام
ځانونه سوځي په جهان کې پتنګان د اسلام
سرونه ټول به کړو په دې لار کې قربان شهیده
د خپل وطن دازادی افغانستان شهیده!

واني ستمګار کامه وال چې زیره سینه لرم
په خدای قسم دی زما جهاد ته مینه لرم
ورکړی خدای څو مره عزت دی پخپل شان شهیده!
د خپل وطن دازادی افغانستان شهیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکرِ خدایه

شکر، شکر چې پیدا دې مسلمان کړم
بیا په دین د محمدٌ اخرزمان کړم

په مذهب دې د «نعمان» کړم افتخار دی
ډیر ممنون یم چې لایق دې د احسان کړم

چې هر دم مې کلمه په خوله جاري وي
فراموش به کله دا په دې جهان کړم

هسې رنګ احسان دې کړی یم خوشاله
په دې عمر دې خالقه نه شادان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه سیک، او نه هندو او نه بلڅه یم
شکر خدایه مسلمان چې دی عیان کړم

چې پیدا دی مسلمان کړم رضا منند یم
اُمتي دې د هغه ښکلی جانان کړم

په قدم دخپل پیشوامې رهبري کړي
په دې لاره دې خوشاله هم خندان کړم

د وکیل ستمګار ارزو د دوا رو کوښو
چې حاصله کامیابي په امتحان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرغ

سنه محبت مینه پیدا مې د وطن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره که

سر خومې چار د خپل قام ځني شه
شاعري جوړ مې کلام ځني شه
د هر د ښمن ګکري خاوري د دهن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره که

ټول افغانان کړي لکه ورونه پښتانه
سنه خوږ پېدلی د ګلونو پښتانه
نسه مجهزي په جهان کې د هر فن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو اتفاق کې د جهان مسلمانان غواړم
بیرغ اوچت په نړۍ کې د اَنځگان غواړم

عمل ملګری مې خاونده د دهن سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره کړه

یمه ښیښګار بیا کامه وال په ربښتیا
قبول مې ربه کړې دا سوال په ربښتیا

دا زادی نفس ملګری ځنګدن سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

دامنم چې دي دحُسن باغ سسوړی
هـرشاعر دې په ستا بلوکي مجبوړی

سبه سپرلی دی ستادحُسن باغ وبڼ کې
يولحظه دې جدايي مـاتـه تنـوردی

چې ستاسترګی مې په سترګوکښې راشي
هغـه ورځ مي ژوند پښانې د منصوړدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دیدن زما د ژوند یو وسیله ده
خکه زړه مې ستا لیدو بانديې مسرور دی

د دنیا فاني حیات به وا ړه تېر شي
محبت په صداقت باندې ضرور دی

وکړئ مینه محبت د خدای رضا ده
چې راضي پرې پاک غني قدیر شکور دی

پاکه مینه کې پخپله مددګیر شي
چې قادر او توانا او هم غفور دی

ای شمیم ګاره چې د بل صداقت غواړې
دغه شعر خو تاله هم خپله پېغور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارمانونو دُنیاګا

زما د مینې قدر دا نه په خندا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

دا تصور دی او که خوب او که د خیال دنیا ده
په نزاکت د ګلو لخته چې په ما راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

چې انتظار به مې کولو په ګلو - ګلو سنو
شپې شولې تېرې د غمونو چې سبا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شوګیر ونه وه د ښوا ړه شو تېر په تېره
د خوشالۍ ورځې دي چې په وفا راغله
د ارمانونو دنیا هغه لیلا راغله

زلفې بالښت جوړې کړه ستمګاره سر پرې کېږده
ستا د عمر ونو ارمان چې دي په خوا راغله
د ارمانونو دنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان

هغه روح ته مې هزار باري سلام دی
چې قربان د خپل وطن په ننګ او نام دی

چې ښتمن یې خپل سر کړی وی دښمن ته
هغه وینې هر زړیا ته احترام دی

چې مطلب یې د مذهب وطن دفاع وي
هغه ګل د نوبهار ته مې سلام دی

چې خپل ځان د خپل وطن نه صدقه کړي
د غه قام خو په نړۍ کښې بس یو قام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یا دزا شی د ښمن ته پخپله کټ کې
هغه دم لوبد لی بو یه مات بې کام دی

ننګ و نام، غیرت ـ همت د افغان برخه
بعضې خلکو لګولی پرې لیلام دی

وطن کېږد ظالمانو په حلقه کې
مرحمت په مجاهدو ستا انعام دی

لښ د ستلو مقابل کې چې جنګېږی
شفقت دې په اسلام باندی مدام دی

نوم اشارېږې په نړ یه کی هسې ورک کړې
کمونست په دې جهان خومره بدنام دی

خدایه فتحه مسلمان افغان ته ورکړې
مقابل کې د جهان ننګ حرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ د فتحې مجاهد و ته ښکاره کړې
لاس نیولی مې خالقه صبح و شام دی

زهر ستا یې د عسلو په پیالو کې
چې بنیاد یې په دروا غو کې تمام دی

یوه ښېښه د اسلام هم پکې نه شته
سراسر کار یې سراب و رک یې انجام دی

ته معاون شې لویه خدایه په جهاد کې
توکل د افغانانو ستا په نام دی

په خاطر دې د همه وارو دوستانو
چې سرحد یې محمد علیه السلام دی

ازادي او کامیابي کړه نمونږ برخه
په سرتوري مې را وړي د اپیغام دی

زه شیدا یم کامه وال شعرونه وایم
پیر زما حضرت غوث هغه ګلستام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه پروا که !

که له سترګو مې خوناب ځي څه پروا که
که د څنګه مې جُناب ځي څه پروا که

ما ته خپلو سترګو غم کړ لی ز یمه کې
که د سترګو مې سیلاب ځي څه پروا که

هغه مخ چې د ګلاب ځني ښایسته دی
که مې او ښکي پېچوتاب ځي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک ژوند کې سوکالي او ارام غواړي
که د او سېلي مې سېلاب څې څه پروا که

د حسینو جبینو کار جور و ستم دی
معشوق ې که په عتاب څې څه پروا که

که خندا که خوشالي حسن او نا ز دی
که په برخه د جناب څې څه پروا که

ای سیمګاره! سر دیار د سره ځار که
هر نفس لکه حباب څې څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوطن مینه

زه دعشق قانون کې دمجنون په شان وتلی یم
سر به صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

زه د خوب خندا او د هوس څخه پرې وا ګیر نه یم
زه د چا د زلفو په دامونو کې اسیر نه یم
مینې د وطن کې یو مقام ته رسېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانه ضرورت د داروګانو د درمل نشته
دا راته ثابته ده چې بې نېټې اجل نشته
غم مې د وطن دی په دې په دی غم کې بدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

مانه ناصحان هسې بېکاره انسانان ښکاري
هرطرف ته سترګو کې وطن راته جانان ښکاري
زه د ظالمانو سرو روسانو کې بدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

یا به زه ستمګار په دې نظر باندی کامیاب شم
یا به لکه کب په کړاهي کې جوړ کباب شم
مینه کې د مینې په مفهوم زه پوهېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادانه زړه

زړه په سینه کې په هر دم را ته ژړېږي
د ستر ګو او ښکې مې بهېږي

که مې حالات د څنګدن وي
ستا په لیدو به خدای ژر جوړ شم
یا مې دُنیا څخه رفتن وي
ستا په لیدو به خدای ژر جوړ شم

نادانه زړه که صبر وم کله صبرېږي
د ستر ګو او ښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کټل دې ماته یو دوا ده
ماپه فالی لیدلی فال دی
زما په دې باندې رضا ده
ماپه فالی لیدلی فال دی

د زړه په درد مې یوالته ځیله پوهیږي
د سترګو او ښکی می بهیږي

زما حیات ستا په حیات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
د ژوند سمون به زما مات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
شعر د ستمګار لکه فانوس غوندې بلیږي
د سترګو او ښکې مي بهیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِقرار

چې زړه مې تالـه درکړو اختیار ستا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

حُسن د دنیا کې شته دی خو هسې حُسن نه دی
لکه دلبرا ودسپوږمۍ هسې زیبا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

سترګې نرګس ګلُونه په قدم جوړې چې دي
کتړ هغو سترګو ته طاقت د چا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نغمه خوان د حسن یې په نظمو سرېمه
بېرې کېنځل دې ما ته زمانه وار دې
خوشحاله ستا نصیب شه غم دې زما دې

چې دې سیمګر نه زړګي په رو چشمانو وي
خون مې د یار د غاړې اقرار زما دی
خوشحاله ستا نصیب شه غم دې زما دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیارسی

د ذړګی سر له تیارسۍ و لاړه پمه
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي د آزادۍ

زما لا لیه څه جهاد کړه
وطن زموږ خپله ازاد کړه
په خلیل الله دی اعتماد کړه
وا ده دښمن دی خلاکی برباد کړه

ته په مورچل کی زه ولاړه په زاری
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي د آزادۍ

مور په دښمن کی باندی کړه بوره
ورته ښکاره کړه خپله توره
مینه دی ماته ده منظوره
دښمن ویسټو نه که مجبوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مجاهد شوې زما څوک دی د سیالۍ
جهاد له څې هغه مجاز له څې دلازا دی

زه به راستا یم انتظار
تیوس به وکړم رشتینګار
په بل ځا نه کړم اعتبار
څانته به کړم ستا رغاړې هار
د کامیابۍ اواز دی راشه په تا دی
جهاد له څې، هغه مجاز له څې دازادی
د زړګي سرته تیارسی ولاړ یم
جهاد له څې هغه مجاز له څې دازادی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربه شي

که څه تېر شوا و تېر بنې تجربه شي
د دُنیا که حال بدلېږي تجربه شي

د سختۍ او تنګ دستۍ وختونه کم وي
نه نېو ته قانع کېږي تجربه شي

د چا زړه لکه فولاد د چا ګلاب شي
انسان طرف ته او بږي تجربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه سپړکړه حوادثو ته چې تېر شي
وخت روان نه ایساریږي تېر به شي

منګي په یوالته شه په خنو دی کې
جهان واړه پرې خرخیږي تېربه شي

وخت تابع کړه دخپل ځان مذهب مشه
پس دهر شي سباکیږي تېر به شي

مشکلاتو ته صرف یو عزم پکار دی
هرمشکل دي اسانیږي تېربه شي

مدوجزر سدو رخ په لوی ګرداب کې
ستمګار بیاهم خوشالیږي تېربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژبه قلم زما

مینه زما نړۍ کې مینه مینه د وطن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

مینه د سرو زرو مال دولت را څخه هېر کړه
خوله کې مې سبق سبق نوم د خپل ګلشن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

خلک که څه غواړي هر څه غواړي دې
زه خو بل څه نه غواړم آزاد زما چمن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

مادر ته لا سونه خپل نیولي په دوعا چې دي
ستا د نوراني مخلوق په خوله دغه امن دې شي
داڅ به قلم نما عادت په دې سخن دې شي

بله ارزو نشته د سیمستار او کامه وال په زړه
تېر به خزان کړې چې بهار هغه مسکن مې کې شي
داڅ به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډاکۍ ته!

زه دې پېژنم د بل په خوم کې رنګه
په ظاهره که هرڅه باطن پلنګه

وهه، وژنه، لوټې، تالان جوړ کړه تیاره ده
یوه ورځ به شي را خلاص د لوی ګړنګه

نکه مخ به کوټې مروړې وخت به تېر وي
بیا پخپله وایه وایه چې وه څنګه؟

لکه اوس چې دې په نور وتنګه کړې
دا دُنیا به هم په تا شي یو ورځ تنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک بل د ولس ی مري نوڅه پرواکه
خبر دی تا ته که نن جمع لویه پنګه

مستا سو نوک قدري سور شه چې وبال دی
که نور څوک هزاران تېر شو له خدنګه

وخت تېر بې ی اعتبار رچا لسر ه نښته
تاریخ ګوره دچنګېز نه ستر فرنګه

دافغان اولس به یو ورځ یوا وا ز شی
ته به پاتې شي خوله وازاسمان ته چینګه

دابهیر د پرکنواو اولسو سنو
شه ترفان داردي له یوه د رنګه

د ستیمګار مینه مجاز نه حقیقت
بیا نورلشه سون یدن ازده کره پښنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله

توفیق راکړې په خدمت د بندګانو
ځپل دین کښې محبت د پښتنګانو

هغه مینې ته مې زړه کې مقام ورکړې
لکه وې چې د ښورا او د ګلانو

د مجاز او مادې مینې مې سوزان کړه
ماشمار کړې په خپل نیکو بندګانو

دغه زړه مې د دنیا له عشقه مور کړې
چې لاړ نه شم په قطار کې د سګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه کړم او څه وایم ټول به ستا وي
د مالك په مخکې څه حال د بندیانو

هسې بخت مې په سر کښناوه رحمانه
چې قانع وي قناعت کې د شاهانو

د ریا او تظاهر شهرت نه غواړم
په دې خوی خصلت کې خوښ د ملنګانو

د وکیل ستمګار زړګي ته قرار ورکړې
د هم جنسو شیطانانو ظالمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه برجونه

چې د مجلس یاران مې واړه تار په تار شول
د زړه رازونه انتظار شول.

راز به د زړه څه ته عیان کړم
د مینې حال چا ته بیان کړم
څه محفلونه د یارانو خوار و زار شول
د زړه رازونه انتظار شول

ستا به د ظلم دوران تیر شي
زما به کله دغه هیر شي
جور و ستم دې یو په بل پسې قطار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ستمګار لیکل ویل دي
دچاپه غوږ کې اوروول دي
دزړه برجونه زلزله کې راایسارشول
دزړه رازونه انتظار شول

نشان دازادی

خوښ مې نړۍ کښې نوم نښان[1] د ازادۍ
سر و مال مې د واړه شه قربان د ازادۍ

نه غلامي پېژنم نه و مه غلام کله
نه مې اورېدلې دې دا رنګې کلام کله
ژوند دې په دُنيا کې قدردان د ازادۍ
سر و مال مې د واړه شه قربان د ازادۍ

زه يمه افغان[2] چې مسلمان يمه
لمر غوندې ښکار په ټول جهان[3] يمه
تاريخ مې شهادت په امتحان د ازادۍ
سر و مال مې د واړه شه قربان د ازادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

—

وړکې دې اسارت شې استعمار سره
ژوند د انسانوشی د بار سره
جنګیږي په سنګر مجاهدان دازادی
سر ومال مې د واړه شه قربان نازادی

یا قدم په لاس کي یا توره په سنګر
دواړه یو جهاد دی وایم په هنر
ستمګار نام نویس که شاعران دازادی
سر ومال مي د واړه شه قربان دازادی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څه دي؟

چې لاسونه دي زما په وینو سره دي
بې وقوفه راته بیا وایې دا څه دي؟

ته چې مانه محبت غواړې په زوره
دا ویل دې بېرته واخله چې کاږه دي

زه افغان یم محبت د هغه چا کړم
چې جذبات یې د وطن سره خواږه دي

په ظاهر کې ښیښه ښورا کړې او غرغونه
دا په زړونو کې لړلي دا خواړه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فریب په غوږو غوږونه غولېږم
حقیقت کې دا د هر څه نه تراخه دي

خضر و سیر دې را معلوم چې کوم خوا درومې
چې څه غواړې سبا پرې هېرم چې دا څه دي؟

هېڅ منزل ته نه رسېږي چې کوم بار وړي
داویل د پخوانو څو مره پاخه دي

چې دعوه د شاعرۍ کولی نه شم
څه غمونه د ستمگار په زړه پراته دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل ګلاب ته

ګل ګلابه په رښتيا چې ته حسين يې
په ګلانو کښې پاچا ته په يقين يې

مګر ستا مقايسه د خپل دلبر کړم
ما ته ښکاري په دويم نمبر تعين يې

يار ېږي د زخمي زړه دوا خفه مه شې
ته يوازې د عاشق د زړه تسکين يې

زه خپل يار ته يم مايل وتا ته نه يم
ولې ماسره په دې سخن بدبين يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مننم چې رنګ او بوی دې دواړه سبه دي
مګر ته زما په یار باندې مئین یې

که دې مدحه په قلم جهان ته پېش کړم
زما یاره په زړه ګي باندې سنګین یې

ای ستمګاره! که هزار صفت یې وکړې
ته بیا هم دخپل اشنا مخکې شتوهین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منو!

مونږ په هیواد کښې نا انسانه سروښانان نه منو
حلقه په غوږ وګوښته غلامان نه منو

دغه وطن د شنو زمرو د افغانانو وطن
دا په اسیا کښې د سوچه مسلمانانو وطن
غیر له قرانه بل قانون په دې جهان نه منو
حلقه په غوږ وګونسته غلامان نه منو

زه خو افغان یم مسلمان بل شی کیدلی نشم
په هیڅو سترګو نړیوالو ته کتلی نشم
سرسپلنی شه د اغیار وڅه فرمان نه منو
حلقه په غوږ وګمونسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدین څوک چه سرونه نذرانه د وطن
بیا په هر لوري لوستل کېږي ترانه د وطن
پېغلې به وایې په مسرو کې چې بل ځوان نه منو
حلقه په غوږ و کمو نسته غلامان نه منو

شیمشادونه ولیکه مسرې په وینو سرې ولیکه!
د اتفاق او اتحاد سبا یسته ناره ولیکه!
د ځان ځانی سیلابه مو نږه دې په ځان نه منو
حلقه په غوږ و کمو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ګرم نه دی

دګناپېټی مې پر وت په سر دغـــــردی
ما جوړه کړې په هیلو ترینه ونه دی

ملامت یم مخ مې تور او خجالت یم
سبه معلوم نه ته ستا امر مُعتبر دی

ما د نفس شیطان منلي بل ګرم نه دی
سبه پوهیږم ځمکه لاندې اسمان بر دی

بې وقوف چې څوک جسم په زړه بدل کړي
دا متل دین او دنیا ته یو منظر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ستو سره ځان سره واخله لوی مشکل شته
زموږ مخکې منزلونه لوی سفر دی

بې عمله به دې هیڅ بل پکار نشي
که زما پېدې لیکلو دې باور دی

چې دې یو دیوال وي مخ او بل دې شانه
نیک عمل در ته بیا هلته جوړ اختر دی

زه سیمسګار که اشاره کړم تا او بل ته
ځانته وایم په احوال مي خدای خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه

د زړګي سره کړوې مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

د جبین خال دې ګانه کړې یمه
په تار د زلفو زنګوې مې څله؟

یو ځلې ماته په مسکا غوندې شه
ګرانه په هجر سوځوې مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مهر مې په خوله وهلی
د ژوند جونګړه رنګوې مې څله؟
د سترګو توره خوروې مې څله؟

د ستمګار سر و مال قربان درنه شه
بلا دې واخلم کړوې ویاړ مې څله؟
د سترګو توره خوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم قلم

بې وفا مې زړه په تيغ قلم قلم که
چې د ستر ګو نه عدت يې زما سنم که

هر قدم چې په ناز ږدي زړه مې رېږي
دا رفتار يې د کوم ځای ځني رقم که

دا دا او ناز خو نشته سبا پېژوکي
سپين سهار لې ربه مونږ باندې تورتم که

که د قد قامت صفت شاعري کړم
بيا به وايي مخلوق چې دا يې کم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې حُسن خدای ورکړی مې دلبرته
شاعران يې صفتونه دم په دم کـــه

که کړم وقفه شاعري د يار صفت ته
بيا به واړه فشار ونه سنه محکم کـــه

چې په وخت کښې د سفر مې حاضر نه شي
دا نخمي زړګی به څوك زما ملهم کـه

د وکيل ستمګار د زړه ارامـه را شـه
ستا را تګ ته دې خدای قبول کاروانه سم کـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

حیا لاړه زمانې نه بې حیا شوه
پلار د ځوی او مور د لور نه په ژړا شوه

ورور د ورور د ورور وینو ته ناست په انتظار دی
هغه دغه یې په مینځ کښې تمنا شوه

بې مطلبه یار پیدا به کله نه کړې
که دې خوښه فیصله دغه زما شوه

جینک او تیټ به درته کیږي که پوهیږې
ترهغې چې بې حاصله مدعا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوی هغه دی چې ځان ناپوه کړی
که څوک خاندي د هغه برخه ژړا شوه

قد رنګشته د سرو، پیسې خونړې دي
نازل شوې چې په مونږ د غه بلا شوه

چې نه مینه محبت پاتې شو چا کې
کنار مې خکه خوښه دا شنا شوه

د سیمګار قلم په لاس او بنکې کړیوا کې
بې د ځای نه شو بې ځای رضا د ستا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځار یدل

ښه دي

مینه محبت کښې داشنا نه ځاریدل ښه دي
دارته د منصور په نښ اکت با ندې ختل ښه دي

پاکه عقیده او یو اخلاص دځان ملګری که
نیت دا براهیم حلالیدل د اسماعیل ښه دي
دارته د منصور په نښ اکت با ندې ختل ښه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـر ونهي د واړه په حپل ځان باندی تطبق کړه
اک واړه اِسمونه یا دول د پاک جلیل سبه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

ه عیش عشرت
ا په دعه کار د هر کار نه کړ بدل سنه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

ـله ای ستمگاره ! څه توسبه کړه د بازار ځنې
نه کړېد و نه درته دلته ژړېدل سبه دي
رته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوټۍ د ګلو

ځان به جوړ کړې په اینې کښې په چکر راغله
غوټۍ د ګلو په نظر راغله

سترګې چې تورې په کجل کړې
رفتار د زړه کړې په مزل که
عاشقو سره په تور اوربل که

د ښایسته په شکل تېزه په هنر راغله
غوټۍ د ګلو په نظر راغله

تا نه دی ده الس ری بیان
هر ته ولاړ یم په انتظار .
په کوم طرف لرې اختیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ادب دې په نزاکت په کړو وړو راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

هارې يې په غاړه د سرو زرو
سترګې په شان د جادوګرو
حال مې د مړو ځنې بتر وو
پنځه بجې وې چې په وخت د مازيګر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

شمشاد ولاړ يې په احترام دی
محبوبې تا ته مې سلام دی
منظور نه ما که يو کلام دی
د سپينې خولې خبره خولې نه مې بهر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

چې قلم واخلمه حیران غونډې شم
مینه د یار کې سرګردان غونډې شم

د یار یه یادکې خاموشي کړم اختیار
لاهو د هجر په طوفان غونډې شم
مینه د یار کې سرګردان غونډې شم

سوچ او سودا کړمه جنون ته قریب
د عشق ډنیا کې څه پریشان غونډې شم
مینه د یار کې سرګردان غونډې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت وکړلي نادو دي په ما
هرلحظه کېږي په خفګان غونډې سشم
مینه د یار کېږي سرګردان غونډې شم

سپېسار دي ځار د دوه چشمانو نه شه
لکه د سپند درنه بریان غونډې سشم
مینه د یار کېږي سرګردان غونډې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دستر گو جنګ

یارته کاته مې په لېمو ، غوندې کړې
دستر گو جنګ څه په مزه غوندې کړې

ماته په مینه چې یو ځل وګوري
زړه راز و نه څه تاز ، غوندې کړې
دستر گو جنګ څه به مز ، غوندې کړي

په یو جلوه کښې یې بې ځانه شمه
دا بې هوشي جوړه غمزه غوندې کړې
دستر گو جنګ څه په مزه غوندې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو په مینه کې صادق وګڼه
د زنې خال دې څه قبضه غونډې کړې
د سترګو جنګ څه په مزه غونډې کړې

رنګ د سیمستار لکه د زعفران غونډې شو
په یو وصال به یې تاڼه غونډې کړې
دسترګو جنګ څه په مزه غونډې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان وطنه!

زما ځيګر زما ښکلی زما ايمان وطنه!
د سترګو تور د زړه سر افغانستان وطنه!

ستا د ږدی لوړو لوړو غرونه قربان
ستا ګل رنګه سرو دروانه قربان
ماته بی حده لی ته ګران نکه د ځان وطنه!
د سترګو تور د زړه سر افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دان ادي قدر فقط ستا افغانان پېژني
نوم او نښان دې په نړۍ کښې ټول جهان پېژني
لکه ګلشن د سرو ګلونو ګلستان وطنه!
دسترګو تور د زړګي سر افغانستان وطنه!

د غدارانو وار تېرېږي ازادي به راشي
کاسه د ظلم چپه کېږي خپلواکي به راشي
قربان مې شعر، قلم، کاغذ شه قدردان وطنه!
دسترګو تور د زړګي سر افغانستان وطنه!

دا به ستمګار او کامه وال وايي تل
په زړه خفه او که خوشال وايي تل
چې ستا سې خاورې مې رانجه کړي د چشمان لمه!
دسترګو تور د زړګي سر افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

لویه خدایه! په احسان انسانیت را
چې قابل دې د رضاوي هغه نیت را

ما د لارې د ابلیس نه په امان کړې
مناسب ستا عبادت لره فرصت را

شل د پاسه په څلورو ساعتو کې
هر لحظه کې ښه طاقت د عبادت را

ښه په ښو او بد په بدو مې ته پوی کړه
په دې د هر د فانی کښې دا طاقت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرص بدې بلا نه امان غواړم
بس په قوت لا يموت قناعت را

په ټول يو خر وار سره زر مې پکار نه دي
په خپل فضل او کرم دې شرافت را

په نيمگړې سوال مې خوله هيڅ وا نه کړې
اى مالکه د کونينو سعادت را

چې چار طرف ديوال وي نور څه نه وي
ما ستمگار ته پکې هلته سهولت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه!

زما د مينې قدر داني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

ستا په ياد دون کې لېونۍ غونډې شوم
د ځانه زياتې په ما ګراني راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

د خيال په تال کې تصور غنړوم
ناز و ادا کې قهر ماڼې راشه!
غونچې د ګلو مهرباني راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستېږي د غمونو دي سبا نه راځي
د تورو شپو ماه تابانې راشه!
غوټۍ د ګلو قدر دانې راشه!

داغلې زړه که دستمګار وګورې
لبې په خوا ګلي خندانې راشه!
غوټۍ د ګلو قدردانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغم

یو غم نه دی چې یې زغم کړم په سینه کې
رنګ مې تور شو ورته ګورم په ائینه کې

مسافر یم مهاجر پردی وطن دی
څوک د چا به شي ملګری په تنګسه کې

چې به مونږ په پرې ګورګورې سنګرې وو لې
هغه څوی شو په ګرې سا نسیه کې

چې تحلیل او استدلال ته یې حیران وم
موږ حق ګورم د خروار په نمونه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به هلته کې عدن بلو له ورایه
اعتراف په څنګل افراط کړم دقیقه کې

څنګل لیکلي او ویلي ببې ته اخلم
که د دار رسی ته ځم دغه لحظه کې

ما وی دامې د بابا پښتون اولاد دی
سمندر ګوره یوه دانه چینه کې

که څه او رم بیا یې ګوره ستمګار یم
د نړۍ په بازار ګډیږو صحنه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبيبه!

هره ګړۍ د ژوندون ماته يو خطر ښکاريږي دی
زما په زړه د غمانو څه اثر ښکاريږي دی

طبيبه! ماته د علاج په امید راځې نه شې
زما مرض د محبت هسې اَبتر ښکاريږي دی

مرض د مینې ته لقمان د زما نه شي حيران
تش يو کتل د دوه چشمانو د کوش ښکاريږي دی

چې په محفل کښې ورته نه ګورم د سر په سترګو
چو کاته د عشق کښې د غه کار د يو هنر ښکاريږي دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې په سترګو کې شي ونګې محبت زېږوي
عجیبه باب دی چې رنګینه سراسر غونډې دی
زما پېژنه دغمازانو څخه اثر غونډ کېږ دی

که زه ستمګار یم انتظار مې ستاد دوه سترګو دی
راوړه دیدن په څمکدن چې حال بتر غونډې دی
زما په زړه دغمازانو څخه اثر غونډې دی
هر ګړۍ په دڅوندون ماته یو خطر غونډې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

لاس چې اوږد کړمه ګل ته خار نما شي
ګل شي پاتې خاص اغزي برخه زما شي

چې مې طمع د وفا د خپل صنم کړم
دا جملې راته همه واړه جفا شي

که د ترکو طاڅوې نه وفا غواړې
سر په خاورې به دې هسې تمنا شي

امید ونه دې خیالونو کې هیجان کړي
بې مقصده به دې څوك وايه اشنا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم شاهان او سرکشان لاړه ارمان کې
فکر مه کړه که پوره دې مــدعاشي

چې فاني دغه جهان دی سبه پوهیږم
بیا به څه اُمید ددې نه دو فـاشي

چې مرګ موږ له دی پیدا او موږ مرګ لـه
څه نادان یم چې په دې خوله مې خنداشي

ز ستمګار دې صرف رضا غواړم رحمانه!
که قبول له مې په درګې ستا دُعـاشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونګړه

عمارت مې د ژوندون په لمنه پېدو ښکاري
دا جونګړه مې د خيال په رنګېد و ښکاري

عمر تېر شو مګر پوی نه په حساب نه شوم
د فاني دُنيا د کاره اِجتناب نه شوم
خزان راغی د ابهار په تېرېدو ښکاري
دا جونګړه مې د خيال په رنګېدو ښکاري

نه تائب شومه د بدو توبه ګار نه شوم
د دې دهر د لانجو ځني ونګار نه شوم
حرکت مې د بې وسو په سکېندو ښکاري
دا جونګړه مې د خيال په رنګېدو ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه به وایم سهوه شوی ملامت یمه نه
لویه خدایه! تاته ډېر زیات خجالت یمه زه
عمر تېر شو د شیمشګار ستا په ختو سبکاري
دا جونګړه مې د خیال په رنګېدو سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به شي؟

ستمګار که ستا د باغ مالیار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي ؟

چې خوله په خوله غاړه په غاړه شو زما محبوبې
چې زخمي زړه مې په قرار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي ؟

ډېر وعدو دې لېوني کړم مه نور
صرف نظر که انتظار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازو ادا او کرشمو نه دې ځـــار
باقي حیات که مې بهار شي، څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي؟

ژوندون زما کړو رقیبانو خراب
په یو وصال که دې ګلزار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

سیمستاره یار ته سوال زاري که و ړاندې
یار په رښتیا که زما یار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرې ګریوان

یا خیرې ګریوان وی لیونیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

دې د غم دُنیا کې څه قرار نشته
غم د پاسه غم بل انتظار نشته
هسې رنګ دُنیا نه چې مرغانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

نه په ځوی او ورور باندی باورلرم
نه خو سره سپین او یا زیور لرم
سر نه ددې ځمکې دماهیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې لیونیانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د چا په مدحه او په هجوه کې څه کار لرم
نه یو توکل په خپل خالق غني غفار لرم
یا لوی شوی سوی ماشوم ما نو سره وی
یا په یو ځنګل کښې ملنګانو سره وی

داد سپین ستار برخه مقرره دازل نه شوه
مینه بتوله مینه ما ته جمع دا ودیل نه شوه
شپه او ورځ می یو ځای پتنګانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغم غشی

زما څوندون دیار څوندپورې تړلی دی
دا زړګی مې دګــو ګل ځنې وتـلی دی

خلکو ماته ملامته په هېڅ شان مـه کوی
کمزوریات را ته په مینه دجانا نمه کوئ
ټول بدن مې د اشنا مینې سېزلی دی
دازړګی مې دګو ګل ځنې وتلی دی

نصحت ما ته په عشق کی یو بلا ښکار دی
څه به وایم چټل حیات را نه ګیا ښکار دی
مادزړه په سر دغم غشی خوړلی دی
دازړګی مې دګو ګل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوه لحظه په مینه کې دیار ځنې جدا شمه
هغه دم به له دُنیا ځنې فنا شمه
دا ګوهر مې په حپل او سبکو کې موندلی دی
دا زړګی مې د ګو ګل ځنې وتلی دی

د ستمګر کامه وال ژوند ته یو نظر وکړئ
غماز انو خدای د پاره لږ خطر وکړئ
په دی لار کې مې د ځانه لاس وینځلی دی
دا زړګی مې د ګو ګل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی

ژاړې زړګی ژاړې په هیڅ شانې نه صبرېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

لیدلې وه دوه سترګو زړه خوشاله پرې دواړه شو
باران د اوښکو جوړ شو ولې خپله نه رندېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

که زړه تسله ورکړي خپل زړګي ته عبث خیال دی
دوه زړونه چې یو شي به بل شي کله غولېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار د عقل نه دی عاقلان پکې راګیر شي
د مینې په جهات کې ستور شیان کله خرڅیږي
او سنګې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

کچکول مې دی په غاړه، تېمګار په ګدا سیمه
سترګې مې په سترګو کې د سترګو نه شرمېږي
او سنګې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړ باباګوړ

زما په زړه کې ډېر خيالونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

ماته چې را نشي د روح داخستو په خاطر
ژوندبل ژوند مې ارمانونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

مال مې د سر نه شه قربان سر مې حياځنې شه
د پښتو په عنعنه کې دادونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا ازادي یا شهادت دی عقیده د آفغان
تاریخ شاهد په کتابونو سندونه شته دی
ازاد وطن مي امُید و نه شته دی

پیغلي ځوانان په یوسنگر کي ځي جهاد له د روی
دیر د غونې « او ده ملالي رواجونه شته دی
ازاد وطن مي اُمید و نه شته دی

ستمگاره ! تېر به آفغانان د خپل سروځني شي
کور د بابا کې شته زمریان او غیرتونه شته دی
ازاد وطن مي امُید نه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُمیدونه

څه چې اشنا وایي هغه گلو سنه شي
بیرته اُمید وار مې امُید ونه شي

پیغو ه موسکا خندا مې زړه خوشاله کړي
تیره شپه نه وي بیا غمو سنه شي
بیر ته اُمید وار مې اُمید ونه شي

هغوله سودا راغله سودا یې به شم
ژوند مې په ژوندون کې هغه ل سوچ شي
بیر ته اُمید وار مې اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله خان مجنون کله فرهاد جوړ کړم
ځکې مې جنون او هڅه غر و نه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید و نه شي

ژوند شو د سیمیستار دهوسۍ او مېړتون قصه
ودک مې په چشمانو کې خوبو نه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانانه!

چې درکړې خدای ځواني او روغ صورت دی
د وطن په تا فرض شوی دا خدمت دی

امانت درته نیکو نو دی سپارلی
په نامه چې د وطن هغه جنت دی

ته چې خوب په خپل بستر کوې بې غمه
ولې یاد نه دې وتلی وصیت دی

خوب خندا په ځان حرام کړه که ته ځوان یې
په گلشن دې دزاغانو حکومت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړې تلې په ږستن کې د روح دې لاړشي
په جهاد کې څه مقام د شهادت دی

چې دې سر د خپل وطن نه صدقه کړو
منظور شوی دې الله ته صداقت دی

په مزار به دې مېلې وي ای شهیده!
تازه کړې تا په خون اسلامیت دی

که دې غوږ په دې خبر وه نه خلاصېږې
دومره وایم چې ژوند نه دی خجالت دی

د سیمسار کامه وال سوال په ځوانانو
سبا ورځ د هر سړي خپل دیانت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پېسو دوران

هر څه شو پاتې اوس دوران شو د پېسو
لوی واړه ټول سرګردان شو د پېسو

پېسې کېنه، پېسې پاڅه بل څه نشته
نوم یې څومره قدر دان شو د پېسو

ورور د ورور ه پلار د ځوی ځنې جدا که
قبله ده زوړ سوران سو د پېسو

نه پوښتنه د نسب شته نه د علم
جهان واړه یو کاروان شو د پېسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو قدم به خداى دپاره څوك و اخلي
زمانه کې ټول ياران شو د پيسو

که خپلوي رشته دار يي ده هم غرض ئې دى
خپلوي نشته ټول خپلوان شو د پيسو

چې «الف» او بې به هم لوستلي نه شي
ورته ګوره جوړ لقمان شو د پيسو

په سيمسګار چې اعتراض څوك لى نه شي
دا بيان يې يو داستان شو د پيسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

ژوند د معنا په لحاظ یوڅه خوړل نه دي
هسکو ټکالو سره یوځه خندل نه دي

ژوند خولو یدو ځکېدو ته وایي
بل ته په طمعه کینا ستل نه دي

کوښښ زحمت تکلیف په ځان تېرول
بل ته د سوال په اُمید خوله لاس نیول نه دي

ژوند نه هوس او نه شراب او نه کباب ته وایي
ژوند لو تول، ځان مړول د بل وژل نه دي

ژوند خو آزاد یو لحظه د ټول جهان قیمت دی
انسان غلام پړی په غاړه کش کېدل نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند اتحاد او اتفاق ته وايي نه په ځانګړې صورت
په ځانځانۍ کښې د ژوندون خوشحالېدل نه دي

اسلاميت دی ژوندون، افغانيت دی ژوندون
پردی فرهنګ کښې د خپل ځانه ورکېدل نه دي

ژوند د حيا او د عزت او ديوپت نوم دی
لکه ماشوم په قطره نان خوشحالېدل نه دي

د ژوند هر دم او هر قدم ځانته حساب وکړه
تش د هوا په يونيلي کښې سورېدل نه دي

د ژوند يادګار دي په قلم او په عقل پرېده
سيمګان ؛ عمر د ژوندون پوره کول نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا ګوتۍ

څه عجب ملهم دی زخمی زړه ته د اشنا ګوتۍ
مالوم پکار دی صراف یوانې د لیلا ګوتۍ

نوره د حال په زړه د اشنا اظهار کوي
دم قدم لحظه کښې د صنم خیال انتظار کوي
رابه شي دلدار نن مار له به کړي صفا ګوتۍ
= تکرار =

حُسن د حسینو په نقاب څه پټیږدی نه شي
زړه د عاشقانو په دی کار څه صبر یدی نه شي
خال د ابرو پیر بده ماله ستا ګوتۍ د وا ګوتۍ
(تکرار)

هر اندام دی دی ګُل لکه غوټۍ چې د ګلانو کې
شمع چې بلیږی څنګه حال د پتنګانو وي
سوزي به په اور کښې ګرانه یاره د ازما ګوتۍ
(تکرار)

شعر دی که جنون دی د سیمګار او کامه وال په بخی له
اه، دی که فرهاد دی نما سنګ مر ایوال په حنو له
اخلم قلم اخلم چې اشناشی په اشنا ګوتۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

په وجود کښې مې اتش د عشق وشاق دی
یو دیدن ته داشنا مې زړه مشتاق دی

هغه زلفې مې په لاس کښې یو ځل راشه
چې له فیضه ئې معطر واړه آفاق دی

چې نه توپ نه یې جهان نه یې لښکر شته
د حسینو خلکو څو مره طمطراق دی

چې په عقد د عشق شا وې په نکاح که
ننګ و نام نه ئې په هغه دم طلاق دی

د ښایسته و طائفې ته عزت سبو یه
د عشقو ژړوندو نا هسې په ملاق دی
د حسینو سترګو څوک دې نوکرنه دی
چې یې مخ لکه پېروی یا قیماق دی
داکېدی شي چې سیماب دی لا یق نه وي
خوبانې دې ماته هسې حفت و تاق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښو غشي

د ښو غشي برابر مې په تمه و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زړه مې سوری ستا د لیکرو
زاري زاري ستا اشنا لیکرو
بې صبره سترګو مې نظر دستا په در ولګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زخم ناسور دی نه جوړیږي
وینې د زړه مې څڅیږي
ساده زړګي مې د اشنا په یو نظر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد ، د زړه په سر
کچکول په لاس د اشنا پسې ګرځم
خیرات د حُسن تمنا پسې ګرځم
بخت مې په سر شو چې نظر مې برابر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد د زړه په سر
نه کامه وال سینګار شعر نه لیکم
قانون د عشق کتابونه لیکم
غزل د مینې که جادو او یا منتر و لګېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

زما توبه ده توبه د بدګفتاره توبه
د بې وقوفه هغه دوست هغه نګاره توبه

چې به دوستي يارې کوي د يو مطلب د پاره
هسې ټګماره د بنګالي ټګو و ټګماره توبه

لاس په لستوڼي کښې ساتي لاس به هيڅ نه ورکوي
دغه تورمار دی د لستوڼي دغه ماره توبه

په چلول کښې ښه ماهره نه دې ښه پېښنم
د کاغذ ګله ستا د دې ړول، سګاره نه توبه

په زړه يوه په خوله دې بله اوربدلی شمه
هسې شيطان، هسې ابليس هسې مکاره توبه

.سیمګار دی کړې دی تشخيص شاعرانه شخص دې
د مدارې د رنګارنګ هغه ګفتاره توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو کاتي

د سترګو کاتي مې خوږ بڼې شو ګیرونو سره
جانانه بیا، بیا، بیا د دې غمونو سره
ورځ په سودا شپه انتظار شي
کټ او بستر راته جوړ خار شي
زړه مې عادت جوړ سمندر شو د موجونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د دې غمونو سره
ناز او ادا دې کړم سرسام اشنا
تاته ولاړ یمه زه لاس په نام اشنا
لېونۍ کړم نن سبا دغه سوچونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د دې غمونو سره
وعدې دې ټولې خامې بانې شوې
ورځې جوړې، جوړې افسانې شوې
پړی په غاړه به سېمتار شي د عذرونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د دې غمونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان د زمانې

ناکردو کړمه پریشان د زمانې
زړه چاودلی یم حیران د زمانې

په سوچونو په چې تونو قیص ته ورته
گدا اگر شولو شاهان د زمانې

اقتدار شو د نا اهلو په منګولو
هر اشراف شو په سوران د زمانې

څوک په اوښکو وینو ژاړي ورته ګوري
پاتې شوي يې کاروان د زمانې

د دنیا په دی بخرنجه لوی ګرداب کې
حق حیران شي انسانان د زمانې

عمر کم وی د انسان خواهشات ډیري
هر بیان کړی ارمان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چی ژوندون وی روغ او جوړ وی خوشحالیږی
ورنه هیر تور گورستان د زمانې

زړه ز بېبلی ورخطا حیران سیمګار دی
کشمکش دی بن کشي ده امتحان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه!

ګرانه باور په دې ژوندون مه کوه!
خلاف د حکم د قانون مه کوه!

چې سترګې پټې د اجل په خوب شي
بیا د افسوس ارمان لټون مه کوه!

هغه سردار، هغه نامدار چې ملاتړ و
د دنیا مینه په لمسون مه کوه!

شاهان ترې لاړه په هوا چې به تله
اوس عادتونه د قارون مه کوه!

لکه په خوب کښې چې څوک خوب وګوري
قیصو د ژوند ته ځیګر خون مه کوه!

د چامانۍ چې د ننګې د ګورې
بې د قسمته خپل تاعون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قناعت کښې دې ژوندون تېر و ،
د بل په برخه حال زبــون مه کوه!

سگاره ! تېره شو تېرېږي دُنيـــا
رنگه فِلم دی جنـون مه کـــوه!

سل افسوسه!

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په په ما ګرانو

د آمو نه تر کوم حده چې پښتون دی
په ډګر کښې د سیاست چې څه ژوندون دی

دښمنان دی یو په بل مو جنګوی
مطلبونه هر یو خپل پوره کوی

یو د بل پسې اهم یو دا مو کار دی
تا ویلي ما ویلي دا رون ګار دی

سکه څوی وی د کاکا وایو تربور دی
سل افسوسه د پښتون په دې مذکور دی

نه د مشر احترام شته په هیچا کښې
نه په کشر شفقت کوو مه ستا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بيني ده که حسد او که کينه ده
دغه ټوله د پښتون دلاس اله ده

که يو موټی مستحکم قام د پښتون کړې
د سيمستار دعا قبوله په ژوندون کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلونه

ته کوې ښکالونه جنګونه شي جوړ
نړۍ نه چې بد شي نور کار ونه شي جوړ

هره خبره کښې لږ سوچ دی پکار
د لمدې ژبې نه غمونه شي جوړ

انسان تابع وی د احسان په بدل
ګوزار د خولې نه ډېر زخمونه جوړ شي

خبرې لږې خو خوږې دي پکار
د ډېرو خبرو، نه دردونه شي جوړ

خاموشي ښه ده که دی خو ښه راشي
د کم ویلو نه ګلونه شي جوړ

سیمستاره! لږ لیکه مزې سره شعر
چې دې خبرو نه شعرونه شي جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او قلم

پخپله توره او قلم کښي ولولي را وله
کوز د دښمن کښي بې اندازه زلزلي راوله

تاریخ د ستا په باباگانو افتخار کوي تل
ذهن او فکر ته دي مخه تجلي را وله

نوم د اسلام او د افغان جهان خپل نیز گڼي
هر یو بدخواته دي په تن قهر وخولي راوله

په یوه چغه نوم د الله اکبر و وایه
بیانو بیا د آزادي دې دلیلي را وله

خلک تاریخ کښي کارنامي دي د نیکونو گوري
څرخ د تاریخ کښي د آزاد وطن نخښي را وله
سیمستاره شعر دي په خوږ ولویه تر خوکړه رنگین
د ظالمانو په وطن د غم مالي را وله

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر

چې له غمه او له درده څوك شاعر شي
يو الله د ده د زړه په حال خبر شي

د مظلوم په حال باران غوندې ژړېږي
هر ابر چې يې د ستر گو په نظر شي

د ظالم خوشطلاب په هيڅ شان نه دی
که په ژړنده کښې مېده يې پښې او سر شي

نرم زړه او خوږ ژبه د شاعر وي
ای صاحبه! که په دې شعر دې باور شي

مرغلره نا يابه عجب کار دی
چې موندې په کرم د پاك اکبر شي

زړه د هر چا وې لېواله چې شاعر شي
زرو سلو کښې يو کس وی بختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په زور ده نه په مال نه په دولت ده
نه کوم کسب نه کمال چې میسر شي.

زه سیمسار د هر شاعر قلم بوسي کړم
ارزو مندي د کمتو که برابر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلې

تاچې کړې خپلې اراده بدلې
قلم زما کړې افسانې بدلې

تا سمه لار کښې کوم نقصان لیدلی
په جفتو تا ق دې کړې بانې بدلې

هسې شف شف ته شفتالو وا یه
ښکارې په ذهن دی نغمې بدلې

خاک ذهین شو ستېر خو ړلی نه شي
تاریخ به ستا کړی سوانې بدلې

څه چې تېر بړی تول شبتړ ی وایم
قضا خوړې کړې انگانی بدلې

څه چې کړې هغه ریبل دی پکار
سیمسار دې گوړې ورځې شپې بدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

اوربل دې جوړ که په آئینه کې د شانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

نره مې بایللې ستا په ځان دی
دغه جهان راته زندان دی
رود مې د سترګو نه روان دی
مرض مې واخستو دا ستا هرې بانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

منم چې حسن دې ډیر بسیار دی
هر یو سړی دې خریدار دی
غم دې زما په سر انبار دی
لکه د شمعې و یلې کېږم ستا تانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

یا خو دې لاس ماته په لاس را
یا دې د سرو لبو برخا من را
ښکلې دعوت راته یو خاص را
سیمېستګار دې ما مینه کې عادت شو

سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب کښې

ښنبه نیولی په رفتار شته بیا به څې
څه خوماته په ګفتار شه بیا به څې

چې دې بدن دې په دې خپلو سترګو ګورم
یو لحظه خو په قرار شه بیا به څې

د زخمي زړه ګې ارمان زما پوره کړه
لږ ملهم مې د پرهار شه بیا به څې

سر و مال مې ستا د حُسن صدقه شه
یو ساعت بو سه کنار شه بیا به څې

یو ارمان مې ستا وصال دی په جهان کښې
په خوبانو کښې نامدار شه بیا به څې

جدائی خدای پیدا کړې په جهان کښې
تلوار مه کړه په قلار شه بیا به څې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دامُید نه او مید و نه پیدا کېږي
راشه کېنه په تلوار شه بیا به ځي

سر مي ستا په غېږ کښې پروت او سلګوای
لاس دې اېښی په سیمګار شه بیا به ځي

دا دُنیا دهٔ

پس فطرته مکره جنه دا دُنیا ده
نه دې ستا نه دې د پلار او نه زما ده

دا مثال دیو لولی ده فریبکاره
څه به وایم د هر چا نه بې وفا ده

چې د نیا نه وفا غواړي نادانان دي
دا خبره زهر او زور باندې صفا ده

د ګونګټ مثال زموږ دُنیا پر ستو
ولې دومره بې دُنیا ته اشتها ده

د حرص په غلبه کښې مرګ را یاد کړه
قناعت کښې سعادت د خدای رضا ده

څه ګټل او څه خوړل خاور کول شته
هسې تول جمعه کول پیشه د چا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ژوندی لکه باد غوندی تیریږي
ستا د خپل حیاته څوم‌ره تمنا ده

ای سیمستاره! تش تحریر څه هنر نه دی
بې عمله لیک لوستل واړه سود ا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمازړه

مین شوی په جانان دی زما زړه
له دې غمه په لړزان دی زما زړه

ما یې مخ ته فقط یو ځلې نظر کړو
اوس هردم را ته گریان دی زما زړه

هیڅ پوه نه شوم ستر گو ولیدو زړه لاړو
اوس مدام په هی سوران دی زما زړه

که زر واری ورته هڅه د غه وکړم
په دوه ستر گو بندیوان دی زما زړه

زړه مې وړی په جادو دی دو چشمانو
چې په عشق یې نشان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب رویان که دجهان ورته ښکاره کړم
فقط یار ته مې پسې نالان دی زما زړه

که کړېږي او ځورېږي پروا نلشته
په غمونو کښې خندان دی زما زړه

سیمستار وایي چې خفه سنه شی دلبره
مال و سر مې ترې قربان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

باغ د ګلو چې بهار وي خوښې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوښې وي

شين چمن وي يو رباب وي په شابان ترنګولي
نوي نوي کمپوز و نه په نغمو مې غبرولي

ځو ندانا د وي په قرار وي خوښې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوښې وي

سبه ځواني وي، بې غمي وي، زيبائي وي د اندام
خواهشات وي، ضروريات وي، مکمل وي ټول تمام

د خوبريو انتظار وي خوښې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوښې وي

چې نه ظلم نه ظالم وي په دنيا کښې د الله
قناعت وي سعادت وي ديانت وي په هر ځاکښې الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس دکس نه په قران وی خوچی وی
ناست په څنګ کښی د دلدار وی خوچی وی

بس سیمتار وی خپل بی یار وی یو دیدن وی د جانان
هر څه نور وی مکمل وی نه تنګسی وی د جهان

فقط نه وی یار می یار وی خوچی وی
ناست په څنګ کښی د دلدار وی خوچی وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم دیار دی

صبر اکړی یا صابره! غم دیار دی
هغه یار چې هم عاشق او هم دلدار دی

نه په ده باندی مین وم دا په ما وه
نن د هغه یار زما څنی فرار دی

که د زړه نه مې چکځ چک وینې بهېږی
دغه زخم دزوزادستو مي پرهار دی

که عالم می لیونی سودائي بولی
دغه ماله څه عار نه دی افتخار دی

نه بې شکه یې صابر صابره خدایه!
دکومک دې تمنا کړم غم دشوار دی

هسې درد مې په زړګي کښې بې انداز شي
وایم داچې داجهان مې زړه بار دی

غم دې هسې په ظاهره زړه سوری کا
[illegible] زخم د ناسورشی ناقرار دی

مونږه بتولوته په غم کښی صبر راکړي
سوال کوَنکی په درګاه کښې د ستار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د حُسن

نړه نماړه پر منت بار دی ستا د حُسن
دم په دم را ته خواستګار دی ستا د حُسن

حُسن ټکی دی په شمار دی د ربي حسن وونه
ډیر مخلوق تر ي ښا قربان دی ستا د حُسن

هر مریض نه چې پو ښتنه د مرض کړي
عالم کل واړه بیمار دی ستا د حُسن

څوک د زلفو په ر سوبا ندی تړلی
چا څو پرلی یو ګوزار دی ستا د حُسن

څوک پا نسي ته دی و لاړ په تخته باندی
دم قدم یې انتظار دی ستا د حُسن

چی ژوندی په مړو حساب دی ورته ګوره
د اسیمګار یو خریدار دی ستا د حُسن

مهٔ وایهٔ

چا ته د دنیا کښې په هیڅ شانې څه پیغور مه وایه
چې دې د پلار او مور نه وي وړو ته ورور مه وایه

پر دې زمان کله خپلېږي نصحت که اورې
چې خوږ دې نه وي د بل لور ته عبث خوږ مه وایه

زمانه تګه شوه سازش د زمانې شو ذهین
په رښتو سترګو ګرانه وروره سپین ته تور مه وایه

دنیا فانې ده د میلمه پشانې شپې تېروه
فانې جونګړې ته دې کور او زما کور مه وایه

قام ته دوڅو او سبان چې په هنر جوړوي
هسې غدار، هسې وا کدار ته څه غمخور مه وایه

چې سر یې سپین، ږیره یې سپینه زړه یې ځوان ښکاري
شاعره ځکې د سیمسار نوي دې خلور مه وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژړا

ژړګی زما شولو عادت په ژړا
چې د اشنا نه شوم رخصت په ژړا

او ښکو مې لارې مخ کښې جوړې کړلي
پاتې مې نه شو لو طاقت په ژړا

جرګه د اوښکو مې اشنا ته لیږم
و به کړي دوا ره مصلحت په ژړا

عجب تاثیر دی محبت کړی دی
ما ته پیدا شو سهولت په ژړا

رنځ وکړاو د هر عاشق په برخه
کله حاصل شي وصالت په ژړا

ژاړه چې ژاړه د کامې سیمیا
نکړي پروا ماه طلعت په ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښيم

سوځېدلی دي د مخ په لمبــو خوښيم
انتظار دي د محل په تمبـــو خوښيم

انتظار سره تکليف تر لی بــو يه
خوش نصيب يم چي په هسي سبـو خوښيم

که پتنګ په سر ولمبـو کي الفت غواړي
زه داوسکو په لبن لوخر ګو خوښيم

تش ګوګل يم زړه مي نشته په سينه کي
درباب غوندي پخپلو نخمو خوښيم

هسي صبر خدای راکړی دی په عشق کي
په ليډو يې تش د دوه انګو خو ښيم

زه سيمګار خدای صفت خوان د حسينو
دم قدم کي زه د شعر په ليکــو خوښيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي جانجانان

ساقي راکړه سره شراب د یار د میني
چي نښه شمه اشنا بهار د میني

اوان ونه دي خواب ه د کنډ ولو ستا
ستا خبري شوي عسل ګفتار د میني

نیت مي کړی میخانه دی پتولـه نوش کړم
سور به نه شی دغه تاو انګار د میني

د وه لاسی د رته سلام کړم ساقي جان جان!
و یني ښاخي مي د زړه پر هـار د میني

که په هسي جوش خروش کي مي یار ولید
دویم یار بد شی ساقي نیګار د میني

پته خوله لکه غوټۍ شاعر د میني
غوړ بد وته دی تیار سیمګار د میني

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاقت

تش شهرت مې دی مونډلی په جهان کې
د نړۍ قدر دی لیاقت نه کوم ځان کې

مهار کړی نفس شیطان یم په دې دهر
کاذب نه یم په لیکلو د بیان کې

ټیه سترګې، غوړلو کار ترینه اخلي
لکه بُت په ړنو سترګو چُپ د هان کې

تشې خولې باندې نمرې نیسو لکه نه
صوابې صفر د عمل په امتحان کې

د بنده احتیاج کوو عجب رواج دی
اوږده نه شو په دربار د شاجهان کې

زه سیمګار چې حقیقت ته خپله ځیر شم
دغه ټول ملامتی وینم په ځان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفان

دسترګو او سنګي مي مخ باندی طوفان جوړوی
یو بل جهان جوړ وی
د یار د مینې

دسترګو او سنګو کړم خراب اشنا
ستا محبت کې زه کباب اشنا
وایم رښتیا نه یم کذاب اشنا
ستا جُدائي راته په ژوندکې لوی خفګان جوړوی
یو بل جهان جوړوي
د یار د مینې

طاقت مي نشته د فرقت ستا
کله لایق د محبت ستا
داګر مي جان ده طبعیت ستا
هره ګړی یو بخشر دی تو زلفان جوړوی
یو بل جهان جوړ وی
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال لو زاري نماعادت شو
ولې دې ما څخې نفرت شو
نماغریب دغه قسمت سشو
د زړګی سره داکار ونه پاکه سبحان جوړی
یوبل جهان جوړوی
د یار دمینې
یا به سیمستار یاکامه وال شم
یالیونی یا به په حـال سشم
که لـبن دې پوی زه په احوال شم
د باړه ګیټ هره کوڅه راته زندان جوړوی
یوبل جهان جوړوی
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترڅو؟

زړه زخمي چشم ګریان به یم ترڅو؟
ستا د لاسه په خفګان به یم ترڅو؟

زه کتی دې اښي سترګو ته نه شم
په هیبت او په لړزان به یم ترڅو؟

د پتنګ غوندې مې ژوند په سر لمبو کې
ګډ د هجر په نیران به یم ترڅو؟

د داغلي زړه مې لږ څه پرسان وکړه
له رېباره په پرسان به یم ترڅو؟

که منل د غمازانو دې عادت وي
سر و مال له تا قربان به یم ترڅو؟

زه ستمګار کامه وال اوښکې وینې ژاړم
در په در خیرې ګرېوان به یم ترڅو؟

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library